

den højtærede Finansminister magtpaaliggende at foreslaa ny Skatter eller rettere Afgifter til et Beløb af 1,400,000 Kr., nemlig ny Afgifter paa Portoer og ny Afgifter paa Jernbanetaksterne, saaledes at dette samlede Beløb bliver 1,400,000 Kr. Men samtidig med, at Ministeren forlanger dette for at imødegaa denne Udgift af $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., samtidig opgiver han paa Tolden 11 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister har erklæret, at han fandt det rimeligt, at Etaterne bidroge noget til disse Lønninger. Det gælder da i alt Fald ikke om Toldeaten; thi man kan ikke sige, at den vil komme til at bidrage noget dertil. Jeg anser for Resten dette for en ganske urimelig Maade at udtrykke sig paa; det er dog virkelig ikke Etaterne, der paa nogen Maade kunne siges at bære Udgiften, fordi man lægger paa Portoer og Indskrivningsgebyret til Jernbanen, men det er dog Befolkningen, der til syvende og sidst kommer til at betale Beløbene. Men den højtærede Finansminister foreslaar nu 11 Mill. Kr.s Nedgang her, og det forstaar jeg ikke ganske. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister regner med at faa ind paa Kompensationslovene, som jeg straks skal komme til, $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; det var det, han regnede med i Fjor. Men i Fjor gik den højtærede Finansminister ud fra, at han skulde opgive, slippe 2 Mill. Kr. i alt paa Toldindtægterne, og hvis man nu regner $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra 11, faar man $4\frac{1}{2}$ Mill. Altsaa, nu er den højtærede Finansminister enig med sig selv og med sit Parti om, at man kan rolig gaa til at nedsætte Tolden med $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det maa vel være, fordi den højtærede Finansminister har tiltraadt min Opfattelse, der er den, at i Virkeligheden er der slet ikke en Nedgang af 2 Mill. Kr., fordi den hurtig vil blive balanceret. Men hvis det ikke er Tilfældet, hvis den højtærede Finansminister ikke har den Mening, som jeg har, saa skylder Finansministeren, Forklaring af, hvordan han nu her kan komme med Forslag, som forudsætter en Nedgang af $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg gaar nemlig ud fra, at vi faa Kompensationslovene fra de paagældende Udvalg til den samme Sum, om jeg saa maa sige, som har været foreslaaet fra Begyndelsen af, men jeg ved ganske vist ikke noget derom. Jeg undrer mig for øvrigt noget derover. Den ene af Kompensationerne er, som bekendt, Arveafgiften, og jeg ved ikke, om Arveafgiften vil komme tilbage med det Beløb, man ventede, med en Merindtægt af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Hvis jeg

skulde regne med de Bemærkninger, der faldt fra forskellige Sider fra Flertallet her i Salen ved 1ste Behandling af den Sag i Fjor, skulde man snarere tro, at den vilde give en Mindreindtægt. Jeg ved heller ikke, hvorledes det vil stille sig med de $4\frac{1}{2}$ Mill., som man ventede sig af Stempelafgiften af spirituøse Drikke, men jeg antager ganske sikkert, at den Sag er død. Jeg har set, at den officielt i et Regeringsblad fremstilles som død, — og om de døde skal man intet sige uden godt, — men jeg vil alligevel dvæle noget ved denne Sag, fordi den er i tæt Forbindelse med de Ændringsforslag, der ere stillede af den højtærede Minister, nemlig Spørgsmaalet om Galanteritoldens Nedsættelse. Idet dette Ændringsforslag stilles, kan jeg ikke faa andet ud at det, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil bekræfte det, at det alene stilles af Hensyn til den tyske Handelstraktat. Altsaa, paa den ene Side staar den tyske Handelstraktat, som der gøres denne Indrømmelse til — det maa jeg antage —, og paa den anden Side staar Stempelafgiften paa Vin, som i høj Grad har opbragt Frankrig mod os. Nu forstaar jeg meget godt, at man tager Hensyn til Tyskland, og jeg vil ganske værge mig mod, at jeg skulde bebrejde den højtærede Finansminister, at han har ført Traktatforhandlinger med Tyskland. Jeg aner intet om disse Forhandlinger, der foreligger officielt intet om det. Jeg har set i et Skrift, som er uddelt her til Medlemmerne, et Skrift, der er affattet af Grosserer-Societetets Komité om „Verdensmarkedet og Danmark i 1907“, tror jeg, det hedder, at der angribes disse Forhandlinger, og man mener, de ere førte paa et urimeligt Grundlag. Det skal jeg lade være ganske uomtalt, men der gøres for Resten der opmærksom paa noget, som synes mig interessant, fordi det, som der angribes, er fremkommet fra den den højtærede Finansministers Side, nemlig dette, at det var nødvendigt at føre disse Forhandlinger af rent formelle Grunde, fordi vi ikke havde en Handels-traktat med Tyskland, men kun med Preussen. Der gøres i dette Skrift opmærksom paa, at Tyskland overfor Amerika har stillet sig saaledes, at det gik ud fra, at en Handelstraktat, der en Gang var sluttet med Preussen, ogsaa eo ipso gjaldt for det tyske Rige. Men, som sagt, disse Forhandlinger skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg synes, det er rimeligt, at man har ført dem, thi Tyskland er jo det Land, af hvilket vi